

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

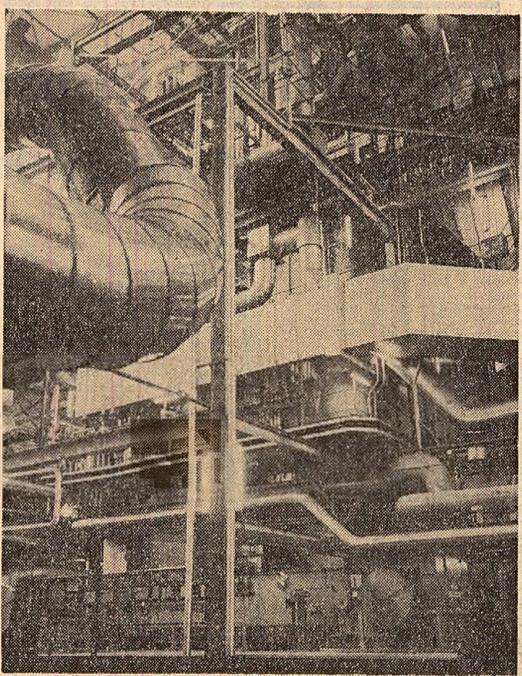
Anul XXXVII Nr. 7588 Simbătă 20 ianuarie 1968 8 PAGINI — 30 BANI

CHELTUIELILE NEPRODUCTIVE rezultat al conducerii defectuoase a întreprinderii

20.000.000 lei... Este cifra de la care am pornit într-o recentă anchetă, prin întreprinderii din regiunea Dobrogea, pe tema cheltuielilor neeconomice. Suma aceasta, înscrisă la sfârșitul anului trecut în scrierile contabile ale principalelor întreprinderi din regiunea amintită, este impresionantă și concentrează în ea serioase elemente de risipă a fondurilor materiale și bănești.

ancheta economică

se datorează neglijențelor și defecțiunilor în fluxul tehnologic, chiar dacă în înregistrările contabile ele sînt camuflate. De neînțeles este cum forul tutelar, Ministerul Industriei Alimentare, a admis includerea în planul prețului de cost sub forma preliminarilor a tuturor acestor „poziții” provenite din pierderi care se măsoară cu milioanele de lei.

vedere panoramică a instalațiilor de cazane ale celui de-al doilea grup de 315 MW de la Centrala electrică de termocentrală Craiova

Pagina a V-a

ARTĂ ȘI PEISAJ ÎN MEDITERRANEA

de Dan HAULICA

Pagina a VI-a

OAMENI DIN ÎMPĂRĂȚIA GHEȚURILOR

Articol scris pentru „Știința” de Asbjørn NESHEIM, profesor la Universitatea din Oslo

ÎNCOTRO TAILANDA ?

Reportaj scris pentru „Știința” de Bernard COURET, publicist francez

Reîntîlnire cu Gorjul

Orice călătorie e precedată de o altă, imaginată. În fața hărții desăcuș pe oșpanșii, încerc să desprind elementele capabile să evoc, să sugereze, să te facă să visezi. Gorjul oferă, în această primină, un teritoriu nelimitat. Prin folclorul, mirurile sale, prin istoria și prezentul său.

Intre călătoria imaginată și cea reală se interpune, însă, un prag. Cel puțin câteva voluptăți îți sînt, aici, refuzate. Nu o să poți sfîșia nici un vâl, ca să descoperi vreun colț de spațiu și de civilizație încert sau obscur, pentru simplul motiv că astfel de vâluri nu mai există de mult. Nu o să poți încerca satisfacțiile descifrării de permanențe și sensuri în amănunțimul privilegiilor cotidiene, pentru că totul este fixat, ordonat, clasat, înghesat în documente îngâbenite, în file de carte sau stampe, cu acele instrumente durabile ale memoriei cu care operează cercetătorii din orice domeniu. Putem fi nuturi au atras, ca acesta, atenția actor cercetătorii, care ne-au oferit mereu, de cel puțin un secol încoace, imagini și date de o bogăție fără rival. Cuovrul de Gorj, sfîșit creșt din Hobita, casa lui Antonie Moșoș de la Ceauru, ceramica de Tg. Jiu, folclorul Tismani, Gorjul industrial al anilor noștri... Greu să mai adăugi ceva, în această paletă prea plină. Și totuși — curiozitate!

Pe noua hartă administrativă a țării, propusă recent dezbaterii publice, vechiul tîm, așa cum îl știm, își modifică lărg și spectaculos dimensiunile clasice. ocupînd spații noi, înglobînd un teritoriu de 815 kilometri pătrați, cu peste o jumătate de milion de locuitori și cu linii de demarcație care atîna nu numai Carpizii, ci și Olțul și Dunărea. Simbolul unanim acceptat al Olteniei, Gorjul o exprimă astăzi mai viu, mai plener. Două vetre teritoriale străvechi, fostul Mehedinți și fostul Gorj, fuzionează astfel sub o unică emblemă, iar această fuziune se face prin nucleul incandescent — generator de linii și culori inedite în peisaj și în viața oamenilor — care e marea construcție socialistă.

Prin de la fundatiile ei, tîmzul își înnobilește, odată cu perspectiva definindu-se ca o zonă în tumultuoasă eferescență, cu parametrii încă în studiu.

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT DE CĂTRE AMBASADORUL CANADEI

Vineri, 19 ianuarie, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Canadei la București, Bruce MacGillivray Williams, care a prezentat scrisorile de acreditare.

PRIMIRI LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI

Ambasadorul Finlandei
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit vineri pe ambasadorul Finlandei la București, Björn-Olof Georg Alholm, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din România.

Ambasadorul Canadei
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit vineri la amiază, în audiență de prezentare, pe noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Canadei în Republica Socialistă România, Bruce MacGillivray Williams.

COMUNICAT

Guvernele română și italian au căzut de acord ca vizita oficială în Italia a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și a ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu, amînată din cauza calamităților naturale care s-au abătut asupra unor localități din Sicilia, să aibă loc începînd cu data de 22 ianuarie 1968.

opinii

Farmecul autenticității folclorice

Binevenia aducere în discuție publică a conceptului de autenticitate folclorică a trezit un deosebit interes în rândurile etnografilor și folcloriștilor profesioniști și amatori. Într-un moment în care cercetarea științifică deliberată, organizată, ca și manifestarea folclorică de scenă, spectacolul, cunoscut, sub semnul și stilului vietii noi, o adevărată furtună, apelul la exigență — mai cu seamă pe plan artistic — nu putea să iasă din discuție.

Este evident că autenticitatea nu poate fi sinonimă cu reconstituirea folclorică. Bunuri ale culturii populare materiale sau spirituale pentru bucuria noastră au putut avea o anumită culoare sau formă, în funcție de valoarea dată de ei, dar pătrînd în-au fost simple mașini de înregistrat, și avînd o scară a valorilor relativ modificată. Într-o astfel de situație, autenticitatea este covîrsitor, profund emoționantă.

Comeliu L. DRAGOMAN

ÎN PREAJMA CONFERINȚEI INTERNAȚIONALE DE LA DELHI O problemă de actualitate: COMERȚUL PENTRU DEZVOLTARE

de Alexandru ZAMFIR, doctor în economie

În ultimul deceniu comerțul internațional s-a sporit netocmai rolul de factor de semnă al progresului economic în numeroase țări. Trăsăturile caracteristice ale evoluției recente a schimburilor internaționale sînt: creșterea de aproape trei ori a volumului comerțului în ultimii 15 ani (deși depășind nivelul de peste 400 miliarde de dolari pe an), aparitia a zeci de miliarde de dolari de investiții în activități de construcții de niveluri de dezvoltare și între prețurile de diversificare a schimburilor. Totodată, relația între prețurile produselor exportate de țările în curs de dezvoltare (în mare parte materii prime sau semipreparate) și cele ale produselor de import (în special produse industriale) și prețurile mărfurilor vîndute de țările în curs de dezvoltare (în mare parte materii prime sau semipreparate) sînt în favoarea primului grup de state și în dezavantajul celui de al doilea. „Foarfece prețuri”

Telegramă

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Stimate tovarășe Ceaușescu, Primiți sincere mulțumiri pentru felicitările adresate cu ocazia alegerii mele în funcția de prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Communist din Cehoslovacia. Ca și dumneavoastră, sînt convins că relațiile dintre Partidul Communist din Cehoslovacia și Partidul Communist Român se vor întări și pe viitor, în interesul popoarelor țărilor noastre, în interesul victoriei cauzei comune a tuturor partidelor comuniste.

ALEXANDER DUBCEK
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Communist din Cehoslovacia

anchetă socială

INFIRMITATE MORALĂ

Avem în față două scrieri susținate de redacție. În prima, două surori (Georgeta Sălișteanu și Cornelia Gheghea din București) se plîng împotriva mamei lor, Niculina Gheghea, aducîndu-și pe ei colți de hirtie învinuiri dintre cele mai teribile. Ele scriu negru pe alb că sînt victimele unui lung sir de „nelegiuiri” săvîrșite de fiinta care le-a dat naștere și le-a crescut. După ani de zile de trai laolaltă, acum, cînd mama este bătrînă, cele două fiice au descoperit că este cu neputință să mai stea împreună. Și nu din cauza unor simple neînțelegeri trecătoare, iscate din te mir ce. Semnatarele reclamatiei susțin că propria lor mamă este deosebit de numărul unu al feticilor lor și că, de ani de zile, ca niște adevărate martire, o duc în spate ca pe o greea povară.

raionului 23 August — cele două surori s-au prezentat și la noi cu o reclamatie împotriva mamei. Invocînd motivul că aceasta este ne-

Dumitru TIRCOB Alexandru STROE

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Urmările grave ale neglijenței

Ieri la ora 9, la parterul clădirii școlii generale 197 din „Drumul Taberei”-București, ocupat de o secție a Direcției Centrale de Statistică, s-a produs o explozie puternică. Trei persoane, din cadrul instituției, și-au găsit moartea; alie 8, rănite, au fost internate de urgență în spitale, iar 13 sînt tratate ambulatoriu. Din primele cercetări reiese că explozia s-a datorat unor neajunsuri de neglijență. În subsolul acestei clădiri, care este termolocală, s-au acumulat gaze de la o conductă din imediata apropiere, folosită de constructor și abandonată. Stîrnetele totodată indignarea legitimă superficialitatea cu care administrația instituției a tratat sesizările unor salariați care semnalau, de cîteva zile, că în clădire sînt simțite un puternic miros de gaz. Lipsa de răspundere, îndolenta de care au dat dovadă constructorul și administrația instituției formează obiectul anchetei începuse ieri la fața locului. Pe deasupra sînt de mîsură acestor fapte deosebit de grave care indignează, pe bună dreptate, opinia publică.

Era de așteptat

La 20 decembrie 1967 relatam că Gheorghe Pintilescu, secretarul Comitetului regional pentru cultură și artă Suceava, a făcut specula cu mașina pe care a cumpărat-o în rate din parcul disponibil al statului. Acesta fapt contravine flagrant pozitiei și eticii sale profesionale. Comitetul executiv al statului popular regional a propus destituirea din funcție a omului în cauză. Din curs acestei propuneri juste, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă nu-a comunicat ieri că a hotărît destituirea din funcție a lui Gheorghe Pintilescu.

Cîteva indiscreții

În sfîrșit, după atîtea amînări, concursul pentru „botozarea” unităților comerciale inițiat de Sfatul popular al orașului București (și anunțat de noi la vreme) s-a încheiat. Din 40.000 propuneri au fost acceptate 46 denumiri (42 câștigători). Lista câștigătorilor a fost afișată la biroul de informaii al statului popular din str. Ing. Saligiu. Câștigătorii vor primi premiile prin poștă. Iată cîteva denumiri acceptate: „Cinci minute” — magazin cu autoserviciu; „Roata lumii” — restaurant; „Insula comorilor” — magazin de bijuterii. Și cîteva — mai deosebite — neacceptate. Pentru restaurante: „Hai să ne împănăm”; „Că e mult și bun”; „Hai aici pușor”; „Aici m-a cubărit”; „Iacă una și pleacă” și multe altele asemenea reflecții.

Farfuria zburătoare

Sintem în măsură să vă informăm că misterioasa „Farfurie zburătoare” a fost văzută în Capitală. Observarea s-a făcut cu ochiul liber și în perfectă stare de vizibilitate. Deducind-se spre casa ziua în amiază mare, la ora 12.04 fix (ora Bucurestului) un cîțean serios care locuiește în „Blocul florici” din Piața Română, etajul 4, a văzut limpede, mult sub plafonul norilor, gaurile apartamentului său făcute (zîndiri, iar pe covor — o misterioasă farfurie din tablă. Ceea ce confirmă că doi marșieni din împrejurimi, probabil soț și soție, fiind extraterestre și deci cu capul în nori, și-au transmis mesaje de dragoste și de menaj, folosind veștri procedee de pe bătrîna noastră planetă.

Lanțul slăbiciunilor

În februarie 1967, adunarea generală (foar suprem) a cooperativei de consum din comuna Insurătești-Brăila a hotărît scoaterea lui Neacsu Vlad din cauza de gestionar, pentru actele morale. Dar a început să acționeze angrenajul relațiilor. Gestionarii „s-a plîns” unor cunoștințe de la Unimea regională a cooperativei de consum Galați. De aici — deci prima verigă — s-a dat dispoziție telefonică la U.R.C.C. Brăila, transmisă mai departe președintelui cooperativei din Insurătești privind încrederea lui Neacsu Vlad în funcția de merceolog. Mămă, etajul 4, a văzut limpede, mult sub plafonul norilor, gaurile apartamentului său făcute (zîndiri, iar pe covor — o misterioasă farfurie din tablă. Ceea ce confirmă că doi marșieni din împrejurimi, probabil soț și soție, fiind extraterestre și deci cu capul în nori, și-au transmis mesaje de dragoste și de menaj, folosind veștri procedee de pe bătrîna noastră planetă.

Rubrică redactată de: Stefan ZIDARITA Stefan DINICA cu sprijinul corespondenților „Științei”

Problemele în calea noilor sortimente de bunuri de consum

O sarcină de prim ordin a industriei locale este diversificarea sortimentului bunurilor de consum prin asimilarea de noi produse solicitate de populație. Introducerea în fabricație a unui nou produs, chiar atunci cînd este căutat de consumatori iar întreprinderea dorește să-l fabriceze, întîmpină în serie de obstacole care cu mari eforturi pot fi trecute. Pentru a se vedea că așa stau lucrurile socot utilă prezentarea formalităților care trebuie îndeplinite pentru realizarea unui nou produs.

Se începe cu alegerea de către întreprindere a produselor „noi”, la diferitele etape de mostre organizate de organele comerciale. Odată cu alegerea produsului, întreprinderea confecționează manual prototipurile și întocmește norma internă și dosarul de pret, cu care ocazie, în cele mai multe cazuri, trebuie să facă artelezilor și penelului un produs etalon, cu care să se poată compara produsul „nou”. Urmează apoi omologarea, pe plan local sau republican, rețetarea normei interne conform observatiilor de la omologare, rețetarea dosarului de pret conform normei interne corectate și, după toate acestea, se obține în sfîrșit aprobarea prețului. Aceasta la circa 6 luni de la pornirea activității.

Abia după aceasta urmează să se treacă la contractarea produselor (dacă organele comerțului mai sînt

în orice sector, cu deosebire în economie, viața obligă la mobilitate, la perseverență și extremă operativitate. Pentru îndeplinirea acestor cerințe, socot că, în primul rînd, este necesar ca sortimentele destinate asimilării să fie stabilite cu cel mai mare simț de răspundere. Și să se dea atenția cuvenită și capacității de creație în materie de produse noi, pe care o au muncitorii și cadrele tehnice din întreprindere, inițindu-se discuții pe această temă și stimulîndu-se participanții care prezintă propuneri cu perspective de realizare. N-ar fi lipsit de interes ca, periodic, să se organizeze discuții cu cumpărătorii, acția fiind direct interesată în largirea sortimentelor de bunuri de consum.

În al doilea rînd, se impune să se renunțe complet la toate formele de întocmire anticipată a normei interne, de stabilire și aprobare a prețurilor etc. înainte de realizarea efectivă a produsului și a solicitat. Întreprinderea să facă, pe propria ei răspundere, o antecalculă, stabilind prețul minim la care ar putea produce rentabil și să-l prezinte, ca preț care să fie valabil și pentru unitățile comerciale. Concomitent, întreprinderea să execute, cu mijloacele pe care le are pentru moment la îndemînă (fără înființarea unei linii tehnologice speciale), lotul

Însemnări din industria locală ieșeană

de acord), în funcție de contractare se obțin materialele necesare, care nu se pot cere decît cu cel puțin 45 zile înainte de începerea trimestrului și, în final, să se organizeze linia tehnologică de producție.

Cu consecințe are această metodologie? Alegerea mostrelor se face, de cele mai multe ori, de oameni fără știință de comerț și cu o foarte mică capacitate de a judeca produsul mai ales din punctul de vedere al posibilității practice de a plăcea și de a fi solicitat de cumpărători. În funcție de aspect, de nevoie, care le poate satisface și de prețul de vânzare. Toată munca scripturistică următoare (la care ne-am referit mai sus) se face fără nici o bază reală, pe presupuneri și calcule teoretice, avînd doar grija ca din aceste acte să rezulte o rentabilitate la nivelul celei planificate. Totuși, pe baza deșeurilor astfel întocmite, se trece mai departe la aprobarea normei interne, fără care nu se poate face omologarea, la omologare, fără care nu se poate aproba prețul, și la aprobarea prețului și a contractului de comerț. Omologarea se face de organele comerciale, pe care le interesează foarte puțin calculele care au stat la baza deciziilor de pret și cîștigului care le interesează. Și (pe bună dreptate) sînt: prețul concret pe unitatea de produs, aspectul acestuia și ce progres marchează el față de producția anterioară. Acestea se raportează la documentația de tipizare și pret, făcîndu-se „se cere”, nu are nici o valoare practică, nici pentru întreprinderea care îl prezintă și nici pentru organele comerțului, iar prețul, aprobat cu mare ceremonie după un timp atît de îndelungat, n-are la bază nimic cert.

În ceea ce privește organele comerciale acceptă produsul, trebuie făcută contractarea, includerea lui în plan și aprovizionarea cu materiale. Cerecerea de materiale se face pentru primul trimestru cînd este programată producția și în limita cantităților necesare pentru această producție. Furnizorii de materiale, în special la metal și lemn, condiționează în vânzare în magazinele de materiale, iar expediția se face de obicei începînd din jumătatea lunii a doua a trimestrului în care trebuie să se dea producția. Acesta este programul de repede achiziționarea utilajelor. Astfel, trece luna una după alta și cînd se lansează sortimentul nou în producție, expiră valabilitatea prețului; dar nu trebuie să uităm că pentru obținerea altei aprobări de pret, tot pe presupuneri, deoarece încă nu s-a putut trece la producția propriu-zisă.

Mai intervine însă și altceva: comerțul ori nu face nici o comandă, ori face comenzi foarte prudente, în cantități nelensurate. Dacă comanda comerțului este mică, întreprinderea este obligată să alegă — execută manual — produsele comandate, în pierdere, pentru a nu renunța deoamnată la sortimentul respectiv.

Se confecționează S.D.V.-urile și organizează linia de producție, riscînd o pierdere apreciabilă în cazul cînd produsul nu se va impune pe piață. Mai mult, mai trece la fabricația din cauza volumului mic al comenzii, considerînd-o nerentabilă. Să presupunem că totuși produsul a ajuns să se fabriceze și să se pună în vânzare în magazine. De multe ori se constată, abia cu această ocazie, că nu e solicitat de populație și sporește stocurile de mărfuri nevândabile venite de unitățile comerciale. Evidențele că altă comandă nu mai vine la producător și cheltuielile făcute suplimentar cu lotul executat manual sau cu linia de producție se transformă în pierdere curată.

Amintim aici și faptul că prin sistemul actual de repartizare de către organele tutelar a indicatorului „producție” și al celui de vânzare, progresivă, fără ca în fapt această creștere să fie corespunzătoare și unei creșteri efective a productivității utilajelor. Întreprinderea găsește din ce în ce mai greu posibilitatea de a se încadra în plan la acest indicator, fiind împinsă să prefere sortimentele care au un coeficient mic de manoperă, în dauna celor la care preluarea este mai pretentioasă și în rîndul cărora se găsesc în primul rînd produsele noi.

Pentru a arăta ce consecințe are acest sistem de lucru sînt edificative datele privind „roadle” activității de diversificare a sortimentelor la întreprinderea „Progresul” Iași: în 4 ani numai 8 sortimente au ajuns la stadiul producției de serie din cele 55 de sortimente cuprinse în actiune.

cap de serie, a cărei mărime poate varia, după posibilități și după dimensiuni, prețul și importanța produsului, între 5 și 1.000 de bucăți.

În al treilea rînd, ar trebui ca în fiecare oraș cu sedii de întreprinderi producătoare, organele comerciale să amenajeze cît mai aproape de centru standuri speciale cu vânzare pentru produsele noi propuse de întreprinderi comerciale și produse să se factureze comerțului, cu condiția ca, dacă nu se vor vinde într-un termen stabilit, să se inapoteze cu aceiași pret producătorului. Standurile și linia de reclama comercială corespunzătoare, să aibă bine organizată evidența sugestiilor cumpărătorilor, iar vizitatorilor să li se fixeze o cotă specială de premii din partea producătorului, în funcție de cantitatea vîndută din fiecare sortiment. În orasele mai mici, aceste standuri ar putea funcționa cuplate cu altă gestiune de produse, avînd numai un spațiu separat, cît mai la vedere. De asemenea, orice întreprindere producătoare să poată expune în standurile din magazinele de vânzare, în funcție de cîștigul realizat, o parte din produsele sale. Dacă produsul expus se vinde, și în funcție și de timpul în care se epuizează lotul cap de serie, să se treacă la elaborarea tipizării și prezentării de sugestiile primilor cumpărători, la definirea prețului, la contractarea cu comerțul și la lansarea în producția de serie.

Contractarea cu comerțul trebuie să se atribuie importanța cuvenită în acest lanț de operațiuni. Dacă salariatul însărcinat cu această problemă nu muncește cu interes, toată munca de întreprindere și comerțului și produsul condamnat să piară. În această privință, cred că e bine să ne gândim și la alte mijloace de a impune un produs, în afara celor obișnuiți și prezent, de exemplu la folosirea de plasatori (voiajori comerciali), care ar putea îmbina munca de plasare a produselor noi cu acțiunea de depistare a unor materiale noi pentru supranormativele altor întreprinderi din țară. Produsul nou va putea apărea la început nerentabil, cît timp cantitățile fabricate vor fi mici și în măsură în care producția va crește, se va ajunge la rentabilitatea lui.

Am încercat să schițăm, în cele de mai sus, modul de lucru care ar elimina munca absolut nefolositoare de după de întreprindere și cheltuielile făcute pentru sortimentele fără perspectivă și ar face ca toate forțele să fie folosite numai pentru depistarea și lansarea produselor intr-adevăr utile consumatorilor.

Grigore ONOFREI șeful serviciului planificării la întreprinderea locală „Progresul”-Ieși

(Urmare din pag. 1)

din funcțiile ei foarte importante constă tocmai în acțiunea de estompare a asperităților ce se ivesc între acestea. Ea modelează sufletul omului, îl îmbogățește și-l înobilează și îl înobilează și chelulele lui cu o afectivitate pe care el nu o poate dobîndi pe nici o altă cale. Într-un rînd, în general, și în privința și copilului, în mod firesc se stabilesc o seamă de legături sufletești deosebit de puternice. Cînd pe aceste căi ultrasensibile de comunicare se produce un scurt-circuit, este nimicnă în mod automat o inimă, de regulă cea mai slabă și neînvoată. În aceasta rezidă caracterul autlanian al unor astfel de fapte. De aceea, pe drept cuvînt, noi considerăm că viața în familie, comportarea individuală față de oamenii cei mai apropiați lui, constituie cel mai concludent examen, garanția definitivă a comportării lui în societate. Cel ce este în stare să-și maltrateze, moral sau fizic, părinții, frații sau sîi nu se poate bucura în societate de o carte de vizită cît de cît onorabilă.

Este dureros să constatăm că situațiile dramatice cînd unii părinți devin victimele

Propunerile privind organizarea județelor și municipiilor

ÎN DEZBATERE PUBLICĂ

HARGHITA — în perspectiva Reîntîlnire noii organizări administrative cu Gorjul

Propunerile Comisiei centrale de partid și de stat au fost primite cu interes și de populația Gheorghienilor. Reorganizarea administrativă teritorială a țării constituie încă o dovadă a griii deosebite pe care conducerea partidului și statului nostru o poartă tuturor întinurilor țării, propășirii patriei, dezvoltării ei multilaterale — economice, sociale și culturale.

Revoluția socialistă a creat condiții prielnice pentru înfăptuirea idealului de frăție și egalitate între poporul român și naționalitățile conlocuitoare pe bază economică și socială. Socialismul a înfăptuit egalitatea deplină a tuturor cetățenilor patriei.

Partidul și guvernul au acordat și acordă o atenție deosebită dezvoltării economice și sociale culturale, a localităților în care trăiesc naționalitățile conlocuitoare. Ridicarea acestor regiuni și orase, ca și a întregii țări la o bogată viață economică și socială culturală, ducă la un nivel de civilizație și un standard de viață în continuă creștere, face ca întregul popor să se bucure din plin de binefacerile industrializării socialiste, să-și exercite din plin dreptul la muncă.

Bazinul Ciucului și zona care-i aparține în urma delimitării teritoriale pășeste într-o nouă etapă a dezvoltării sale multilaterale. Județul Harghita, care va fi creat din raioanele Odorhei, Gheorghieni, M. Ciuc, Tg. Seculesc și Sf. Gheorghe, va dispune în viitor nu numai de un considerabil potențial economic și, așezat în jurul județelor țării, de largi posibilități de progres. Privit din punct de vedere geografic și din punct de vedere al dezvoltării economice și culturale, județul Harghita este în prezent o zonă geografică mai puțin industrializată, dar cu o mare potențialitate de dezvoltare economică și culturală.

Contractarea cu comerțul trebuie să se atribuie importanța cuvenită în acest lanț de operațiuni. Dacă salariatul însărcinat cu această problemă nu muncește cu interes, toată munca de întreprindere și comerțului și produsul condamnat să piară. În această privință, cred că e bine să ne gândim și la alte mijloace de a impune un produs, în afara celor obișnuiți și prezent, de exemplu la folosirea de plasatori (voiajori comerciali), care ar putea îmbina munca de plasare a produselor noi cu acțiunea de depistare a unor materiale noi pentru supranormativele altor întreprinderi din țară. Produsul nou va putea apărea la început nerentabil, cît timp cantitățile fabricate vor fi mici și în măsură în care producția va crește, se va ajunge la rentabilitatea lui.

Am încercat să schițăm, în cele de mai sus, modul de lucru care ar elimina munca absolut nefolositoare de după de întreprindere și cheltuielile făcute pentru sortimentele fără perspectivă și ar face ca toate forțele să fie folosite numai pentru depistarea și lansarea produselor intr-adevăr utile consumatorilor.

(Urmare din pag. 1)

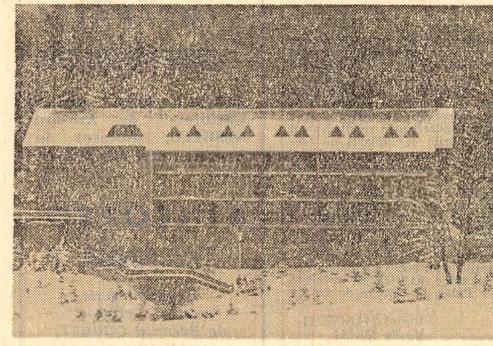
copiilor lor au aproape întotdeauna un substrat material meschin, de multe ori abii camuflaj. Orbii de asemenea interese meschine, acest oameni își pierd rațiunea, calcă totul în picioare. De un an de zile bătrînii Ion și Constanta Stăncescu trăiesc o cruntă dezamăgire.

13 care au existat în organizarea administrativă tradițională. Deoarece măsurile privind organizarea teritoriului formează un tot unic cu vasta acțiune inițiată de partid în scopul organizării științifice a producției și a muncii, a rentabilității produselor, ca propune studiarea înființării unor teștoșii pe lângă filatura de în din Gheorghieni. Privit calculul acest scop, investițiile ce s-ar realiza în acest scop ar avea consecințe din cele mai favorabile.

O mai eficientă repartizare a forțelor de producție pe teritoriul țării

Propunerile Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor răspund unor necesități reale. Este știut că în anul 1970-1980, să se accelereze procesul de eliminare a acestor disproporții și să se asigure o repartizare economică și rațională a forțelor de producție pe cuprinsul județelor și al țării întregi. Actualele propuneri vizînd județele Suceava și Botoșani dau la realizarea acelor unități administrativ-teritoriale complexe din punct de vedere economic și social-cultural, pe care conducerea de partid și de stat le-a preconizat. Ele sînt capabile să cuprindă, într-un sistem de legături și căi de comunicare directe și lesnicioase, orase, centre industriale, comerciale și culturale și să asigure, pe această bază, condițiile rezolvării eficiente și cu o mare promptitudine a diferitelor sarcini ce revin organelor locale. Aceasta și pentru că propunerile Comisiei centrale de partid și de

Ortizanarea terito-

Poiana Brașov. Hotelul turistic „Bradu” dat recent în folosință

ar contribui și mai din plin la dezvoltarea județului. Afirmăm cu deplină convingere că noua formă de organizare teritorială a țării este bine venită, ea urmează să ducă la dezvoltarea în ritm sustinut a industriei, agriculturii, a tuturor celorlalte sectoare și ramuri de activitate, la progresul general al patriei noastre.

Bajko ROZALIA inginer tehnolog la filatura de în Gheorghieni

stat aduc, între altele, o contribuție la eliminarea ineficiențelor verigi intermediare. As avea și unele propuneri de făcut. Prin noua împărțire, comuna Flămînzii, N. Bălcușu, Frumusea și alte urmează să treacă la vîntul județului Botoșani. Alți din punct de vedere al tradiției, situații geografice și avantajelor economice, apreciez ca bine gândită această măsură. Cred însă că ar trebui reanalizată situația creată comunității Dolhasca și Probota, care urmează să treacă în administrația aceluiași județ. Avînd în vedere că între cele două comune și Suceava există numai legături tradiționale, ci și legături directe — și mai firești — de transport auto și feroviar, cred că ar mai trebui reflectat dacă soluția propusă este intr-adevăr cea mai potrivită.

Traian SENCIUC director adjunct al Direcției regionale de statistică Suceava

mai important) depinde într-o mare măsură de legăturile morale inepuizabile aduse de acestia victimelor lor. Dar cum s-ar putea recupera oare pierderile imense pe care le aduce societății astfel de indivizi care subminează temelia familiei și antrenează instituții de stat pentru a scoate la lumini adevărul, de multe ori învîlțit de ei cu bună știință întru un păienjenis de falșuri și minciuni? — Echilibrul solid al cadrului familial remarcă sociologul Virgil Constan-

tinescu — nu este sinonim cu lipsa oricărei neînțelegeri, oricărei dezacord. Problema constă însă în intensitatea pe care o ating și, mai ales, în pragul pe care nu e permis să-l depășească. În practică deplănsarea sau nedepănsarea acestor adversități face locmai ceea ce este

(Urmare din pag. 1)

mim de pe acum așa), Tr. Severin, de pe malul Dunării și al viitorului lac de acumulare al mării hidrocentrale.

Drumuri în Gorj, prin Gorj neconstrucit... Drumuri în linie dreaptă (în „Jăduțură directă”, ar spune sculptorul din Hobiș), desenează un perimetru spiritual ce stă sub semnul continuității istorice și se înscrie în durată. Istoria e pămînt, țărînd în care se împlinesc, în aceste zile, sub zăpada moale a lui ianuarie, bobul de pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a depășit truda cu lutul, ridicîndu-se la prestigiuul unui ritual, de a fi, în acesti oameni au transformat pămîntul în receptacul de artă de care vorbeam, într-un ogor al sensibilității și gîndirii lor milenare, convertindu-l în formele deosebite ale ulcioarelor și străchîmii de lut ars, care fac din timpuri străvechi faima acestei zone. Culoarele pastelele ce decorează fațada marilor fabrici de ciment de aici, construite din același lut, în care acum se împlinesc bobul de grâu. Podul aerian dintre „Coloana I-făltului”, de la Tg. Jiu, și gînticele propice de pînă albă, pînă pe primăver, creșcut, și zice, într-un receptacul prea delicat, prin sferajica lui artă, ca să prepare pînă. Dar oamenii pe care îi întîlnim pe aici, pe drumurile construite din cîmpile Gorjului, poartă pe chip și în limbă — o noblete care a dep

Trebuie să începi totdeauna neutrul — își recomanda un mare peisagist, polir-vindu și palea. Dimpotrivă, pornind, nu ai excluda, ca ca...

tru vreo Argo triumfală? În grecește, unul din termenii ce designau marea însemna deopotrivă și drum.

mai în alt chip rînduite? Nu se știe încă, și nici cum e esențial să știm. După cum, mai importantă decît scenografa pe care o alcătuiu sculpturile în grăd — în scoica ei uriașă, filtrînd misterios lumina — este calitatea însăși, citadată genială, a acestor fragmente.

De o invenție neașteptată, suveran generoasă, grupul înfățișînd lupta cu Scylla poartă semnătura elină, originară, a autorilor: sint mefieri, cei trei, din Rhodos, Athanador, Polydor și Aegsandru, care au făcut și celebrul Laocoon, socotit multă vreme sculptura supremă a antichității. Lesing o luase drept prototip și emblemă, pentru sistemul său de distincții teoretice privind raporturile dintre arte, și generații întregi o admiraseră, alina, încît uitaseră s-o mai privească. Altfel nu s-ar explica elogiul ca acela al lui Winckelmann, ilustrul hirol...

Despre Mediterana s-a spus că este o mare care gîndește: care poartă un dialog mereu definit și divers cu ousul. Se vede în ea, în dimensiunile acestui dialog, o măsură, o capacitate să clarifice fără a meschina. Mare insulară, mare de multiple popasuri, orizont făcut să ordoneze într-o dialectică inteligibilă materia oricît de complicată a cunoașterii. Ea pătrunde înăuntrul mărilor precum vița de vie care urcă pe ulm, — vivace, mai ex-

frează, unul, doborît, lăsat să se decorticeze, a prins un ton de ivoriu, alții au trunchiuri grozav de chinute. Asta îmi aduce aminte zăsit de minile ineseși ale pictorului, din anii săi de înfirmare, petrecuți aici, între șevale și scaunul pe rotile; cînd se lăsa condus prin fîrma de lumină argintie al mășinilor, pe un foliot de grădini — ia-lă!, pîrștat tot aici — care ezită între locică și țargă. Sint minile pe care boala le-a răscuit fără cruțare, le-a zgîrcit lamentabil și care, totuși, se obținează să piceze: în anii cînd obrazul pictorului — acest extraordinar pictor al bucuriei — părea al unui faun răvășit.

Ciudat destin — dintr-o astfel de prăbușire în mizeria fizică, a răscînt toțuși o înălțare vulturoasă a artistului, în plinul mitului, în zone la care n-avuse acces hedonismul picturii impresioniste: bucuria, din emoție fragilă umană, a clipei, a devenit o putere primară, nepieritor fecundă, puterea de creație a pămîntului, a Geei. În nudurie, pe care acum Renoir le modelează ca sculptor, răsună — senzuală palinogeneză — voci milenare ale fărîmurilor mediteraniene.

Legende ale anticilor povestesc, de altă ori, despre metamorfoze care au precipitat ființa umană în regnuri

acestei lumii împăcate, care se prelinge în dincul memoriei.

lă, străbătăm un podiș înalt, nu astic ca acela din Anabasi dar sever, cu alburii stranii, de piatră, peste care vegetația — cîte o tufă, cîte un arbust — pune accente aproape negre. Și dintr-o dată piatra a devenit buza vîroasă a unui munte: deasupra capului ne străjuiau, cuib de vultur abandonat, ruinele unei fortărețe otomane. Iar în fața muntelui rezezi în jos, pe sute de metri, într-o cădere ca de alează, carul antrifu cu ea ameflor, traseul soselei. A-ntense coasta delmăată, — la orizont, glorios și imens, ochiul Mediteranei răsfîngea milenii de soare.

Fierbe văzduhul, copacii și larba, fierbe de foșnelul cigărilor, care-și freacă parcă neobosit elitrele, la ceasul acesta de amiază. Pentru o clipă, derutați, oprim mașina, căci motorul, și el, pare stins de același unanimităz, de care trepidează căldura și arborii. Vara e înaltă, mermeg spre Sud; uile un golf pur, rotund desenat, în care, pășind, apa transparentă te lasă să vezi fundul de piatră, ca într-o baie de peruzea și opal, ca într-un bazin incantat, de poveste arabă.

Bestială, inocent bestială, și nemuritoare, zească, așa străbate virstele sirena plămînită de fărîmurile siciliene și de genul prințului de Lampedusa. Jocul cu soarele are aici gravitate implacabilă, cum grav este pămîntul arzător și cerul african al priveliștii. La Agrigent, piatra templelor e de o grîunțe gălbuie și aspru, care nu îngăduie stăruirea netă, abso-luță, continuată a abstracției, proprie marmurelor de Pen-telic; aici piatra seamănă mai degrabă cu o humă păioasă, în porii ei soarele sînt prins, elementar și impur, laolaltă cu fecunditatea obscură a cimpiei.

Confruntate cu această dimensiune fundamentală, ce insignifiantă par mozaicurile de la Piazza Armerina, un vast ansamblu de epocă romană lizivă dinăuntrul Siciliei, — poate cel mai finis din cîte s-au păstrat în lume l Totul ilustrează divertismentele sportive, era, probabil, villa unui guvernator sau un pavilion de vînoșoare al împăratului Maxentiu. Nenumărate episoade cinetice, pe mii de metri pătrați, pe-treceri nautice, femei jucînd mingea, în costume, curioz moderne, de baie. Dar totul rămîne exterior și piferec, aceste femei în bikini nu vor străbate niciodată milenii, precum sirena fără moarte a lui Lampedusa.

Descoperim Palermo, plin-din dispersie Napoli, în gloria unui răsărit de flăcări acute și roze. Sicilia venea drept spre noi, planturoasă și falnică, între căpătina muntelui Pellegrino și capul Zafferano se întindea luxuriant, arcuți cimpiei vestite care se cheamă Corno d'Oru. Soarea de Aur își răsfrînge într-o cală unduire, pină departe, grădiniile, — corn de abundență imens, aruncat de zei la marginea mării.

Pierdute și ele, de oameni, nu de zei, în furtuni de demult, ia-lă, se ivesc acum din adîncuri tezaur deosebit recuperate, ancore grele de la corăbii romane, bronzuri cocliete, statui grecești cu o crustă deasă de scoici, de-pus pe ele. Le-am privit, strîns într-un patio sever, chiar lângă intrare, în Muzeul Național de la Palermo. Și printre ele, — am tresrît — o inscripție îl numea pe un excelent arheolog-scafandru, pe care îl înghișe marea.

Am continuat să merg prin muzeu, însă nimic din ce am înțeles apoi, metodele celestre de la Selinunt și oricare prestigioase sculpturi, n-ari fi putut alunga umbra acelei sobre curi, a infirmități cu mortul acela temer, care se afundase în prăpăstiele mării, pentru a spori cu o fărîmă de trecut zăsească noastră de știință și de viae.

„Indicibilă”, — se rostеше într-un rînd Homer, numind marea e!, cel înmăscat la vorbă și sigur pe îndemînă-urile limpezi ale civintului l Cum s'încapă, într-adevăr, în pufnitatea unor silabe, uimire fără de număr pe care le prilejuiește necuprin-sul valurilor? De cîte ori, pe constele Mediteranei, la suprafața apei, nu ți se pare că distingî, pornind spre larg, cărări palpabile și radioase, trasee așternute alburii, pen-

desfrîșînd aspectele într-un pian sincron, după legea tipologiei lor adinci, nu aze-zindu-le suprapus, diacronic. Nu pentru că istoria n-are m-rita aici să te intereseze la tot pasul, în cel mai înalt grad; ci tocmai pentru că-i așa de inseparabilă prînsă în acest peisaj, în articulariile lui a-dinci, încît nu mai cere o expunere metodică, demonstra-tivă. Trecutul are aici pre-gnanța prezentului, de aceea Cézanne — sulle-tul cel mai adînc mediteran-ian, dintre marii pictori ai ultimului secol — simțea în el năzuința și puterea de a face o artă modernă, proaspătă, de o mare acuitate senzorială, și în această timp solidă, nobil cristalizată, asemenea op-erelor fundamentale pe care le admirăm în muzeu. A atinge fără paștii, cu direc-tivitate pașagistică, acel mare stil care a fost semnul clasici-smului, — asta a izbucnit Cézanne, asta îl dă un loc de răscruce în istoria artei. În el, Mediterana era o prezen-ță definitivă înădîncată, indiscutabilă, nu un suspin vădit, nu o cîudată expia-ție. O purta în sine, fără vreo exuberanță, cu asprimi și vîlvărităz dominate, ca o zestre naturală, de soare arzător și grav.

Cum aspră își iese în față, la cîțiva kilometri de Aix-en-Provence, silueta muntelui Saint-Raphaël, în interior, mai departe de coastă, re-liefulurile se arătau îndesate, robuste, peisajul era îndră-nic și toțuși mai discret. Distingeam parcă ecouri din pictura liniștit rafinată a lui Bonnard; și în impresia aceea de bonomie surîzătoare, fără grimasă, care pe el nu-l pă-răsește nici în momentele de mare tristă, adevărată mînie. Ciudat caz, acesta, al unui pictor așa de atașat imedia-tului, așa de „burghez”, de o sensibilitate afe de confor-tabilită în aparență, — și care se vadește, totuși, plin de li-beritatea vastă a visului, în de o lumină care cîntă l Por-nie la drum simplicidint forme-mele după înțușile unui de-cortivism japonizat. Dar pic-tura s-a corectează curînd cea ce era prear și exterior în-tr-un astfel de exotism; ea dobîndese o carnalitate ad-mirabilă, făcînd din lumină fluidă și mală. Vara, uriașă pinză pe care am găsit-o la Vence, la Fundația Maeght, ca o scenografie fabuloasă, în primul plan, niște copii stau parcă pe o poliță de sticlă, în fața unei aban-donate pe o plajă de vis — dincolo de care urmează fosa fantastică mințioțoare a valurilor de verde și oranj solar, convalescivă aceasta caldă, care dintr-un peisaj de țară, de cimpie prieto-noasă, face un soi de mare vastă, exaltantă. Copacii care se apleacă peste aceste colli sunt priveliștii au a îndoaie unor draperii de brumă albă-strie, o arcuire de pămîni mîrlici. Nu lipsește detaliile de simpatice bonomie, cîște-lul brun, chincii linăg copii, e delicioz, cu capul ascuțit, ca de pescăruș. Căci fabu-losul lui Bonnard nu e o evaziune exotică, el se aliază tocmai cu plăcerea artistului de a rămîne printre lucruri, unei ambiante apropiate, cordiale, Văsițate naște aici, nu dintr-un program litera-turizant, nu din voința explici-ță de a avea anvergură poetică, de a acoperi spații de pitorescă extensie; ea vine dinăuntrul senzației, din acuitatea ei specifică, din calitatea extraordinară a pri-velii, în vîlvărităz a refinei însăși, a văzului obscur și luminat. Lîngă Bonnard, în-veți să lubești miracolele ine-puizabile și simple.

„O, Greci, voi sînteți tot-dun-un copit”, spune un prear din Egipt, într-un dia-log platonician. Timpul era tînr în Hellada, ca și cerul de un albastru meru tînr care se bolțese deasupra Egeei. În jurul coloanelor, „surori de necorup!”, pot să-și rotească hora secolele și milenii; sfîrșimăz încă, chiar, piatra lor rămîne moralmente intactă. Dar ce însemnă alt-chea classicismul, decît să simți, în bătrînețea perisa-bile a istoriei, perpetua terna-re a lumii?

„Am compus o călătorie, mai degrabă decît o istorie”, citim în Avertismentul unei cărți celebre despre anti-chitate, Anacharsis, scrisă în veacul al XVIII-lea de Barthé-lemy. Astfel trebuie, cred, să scrii și despre Mediterana:

Dan HĂULICĂ

Artă și peisaj ÎN MEDITERANA

frenezia grădinilor. Și mă în-treb atunci, dacă episodul, tot, al Sirenelor, care-i zboară în jurul umărului, lui Ulyseș, și cîntul lor irezistibil, nu s-o meteloră pentru frumusețea înrobitoare a locului.

Asfel descoperise eroul minunile Mediteranei: cută-zări și laolaltă precuț, dar mai ales curios, plin de nobilă curiozitate; nepregelînd să se vire în Caverna Ciclo-pului, să riște grozav, pentru a ști, pentru a împlini o aven-tură a cunoașterii, cum sint atîtea în acest poem, nimbă de inepuizabilă inteligență. Riscuri asumate, pericole în-fruntale lucid, răscumprînd feloniile — mereu norocul e pus la încercare deopotrivă cu iscusința, în acest itinerar capricios, în care exegeții pot astăzi identifica localizări re-velatoare. Geografiile incre-dibile, cu monștri fantastici, ascundeau uneri cicnieri concrete și dure: Scylla, de pildă, e un nume fenițian, care însemna prădcîcirea, ruină.

Am văzut acest episod, al monstrului care apucă în ten-taculele lui, nesfîșit, coră-bierii, și l-am văzut pe Ulyseș stringînd la piept, infurigat, o statuă a Minervei, pallidă izbăvitor în clipa trecerii scrip-tre Charybda și Scylla. Erau de marmură, sculpturi sur-prinzător grandioase, găsite într-o grăd de pe coastă, aproape de Gaeta: a așa nu-mita „peștera a lui Tiberius”, unde tradiția voia să fi produs o prăbușire de stînci cîmpiei vestite care se cheamă Corno d'Oru. Soarea de Aur își răsfrînge într-o cală unduire, pină departe, grădiniile, — corn de abundență imens, aruncat de zei la marginea mării.

Pierdute și ele, de oameni, nu de zei, în furtuni de demult, ia-lă, se ivesc acum din adîncuri tezaur deosebit recuperate, ancore grele de la corăbii romane, bronzuri cocliete, statui grecești cu o crustă deasă de scoici, de-pus pe ele. Le-am privit, strîns într-un patio sever, chiar lângă intrare, în Muzeul Național de la Palermo. Și printre ele, — am tresrît — o inscripție îl numea pe un excelent arheolog-scafandru, pe care îl înghișe marea.

Am continuat să merg prin muzeu, însă nimic din ce am înțeles apoi, metodele celestre de la Selinunt și oricare prestigioase sculpturi, n-ari fi putut alunga umbra acelei sobre curi, a infirmități cu mortul acela temer, care se afundase în prăpăstiele mării, pentru a spori cu o fărîmă de trecut zăsească noastră de știință și de viae.

„Indicibilă”, — se rostеше într-un rînd Homer, numind marea e!, cel înmăscat la vorbă și sigur pe îndemînă-urile limpezi ale civintului l Cum s'încapă, într-adevăr, în pufnitatea unor silabe, uimire fără de număr pe care le prilejuiește necuprin-sul valurilor? De cîte ori, pe constele Mediteranei, la suprafața apei, nu ți se pare că distingî, pornind spre larg, cărări palpabile și radioase, trasee așternute alburii, pen-

Nympha Arethusa, monedă sycracusană, sec. V a.e.

culară complezență, efectele pasiunii.

Dar cu sculpturile de la Sperlonga ne aflăm în altă cheie artistică, sub semnul creației care se cuvîna apreciate pentru considerente aliflet decît livrești: pentru patetismul lor autoritar dar nu spasmodic, pentru studiul volumelor mai robust, mai plin de franchețe; fără acea impresie paroxistică și toțuși incertă, de „peisaj stîncos, lins de ploaie”, pe care o produce virtuozismul livid din Laocoon. Elanul e aici mai nervos, gestul larg mai pre-gnant, chiar dacă hiperbolic. Ajunse să privești fragmen-tul admirabil articulat, într-un trup care ar fi atîns 5—6 metri — Colosul, cum îi spune în muzeu — ca să recunoști tensiunea autentică, senzuală și nobilă, proprie acestor înfăptuiri.

Înconjur cu privirea mar-mura Colosului, de un ana-tomism desăvîrșit și toțuși imprezvizibil, cum sint înto-deuna marile creații. Putere aspră, dinamism trufăș al eroulor, talpa, de pildă, e brutală prelungă, enormă; dar pe falangele picturului, pîrul crescut fieric se ondulează foarte ornamental, alcătuiind ca un detaliu de caligrafie asiatică. Hellada pornise către Asia, destul ei artistic in-celate de a mai fi distinct, el stîrșea într-o difuzie somp-tuoasă, care cuprinsese, pe arii vaste, Orientul.

Întrînă, curerită, Grecia nu înceta toțuși să biruiască, într-un fel, biruitoari. Alexan-dru anexa imperii, cu gestul unui actor care și-ari ale lumea largă drept scenă — obseda însă de efectul pe care-l produce asupra unui public dificil și minuscul, a unor spectatori implacabili de la mii de kilometri distanță: Atenienii, din care tocmai el făcuse niște înfrînți, niște supuși fără de vînturi. Episodul e povestit în Plutarh — într-o bălăie aprigă, pe mealegruile asiatic, sub o ploaie furioasă, sub frăznete care preface oapenii în cenură, — înănrul, superbul negre ar fi exclamau, cu exasperare aproape umi-tă: „Oare și putea crede, At-tenienilor, căte primejdii din-ă, ca să-mi capăt în ochii voștri bun renume?” Eliminată din istorie, din istoria faptei politice, Grecia antică mu-rea nu replindu-se retrac-til, ci desticîndu-și aripile, fecund și patetic. Așa cum barca acestă a dezastore, așa cum corabă acestă din peșteră — anasată de Scylla, bîntuie de spaime, cu un hionier gală și caute scăr-pate în valuri — e și so-ră, toțuși, cu navea Victoriei de la Samothrace, zeita alb, vibrant însetată de spațiu.

Dar să iesim în soare, din-ăolo de penumbra vizuală a peșterilor; în soarele direct al drumurilor larg desfășurate, „S'en aller, s'en aller, parole de vivant” — sună un verset de Saint John Perse, poetul care știe să cînte marea, gatul și familiar, precum azeii greci, — dar cu un accent de acuitate modernă în sen-zații. „Marea viscoasă, lune-

inferioare, despre plante sau creaturi animale, Arachne, Daphne, Cyparissos, Hyacin-thos, — care sint vestigii unor dureri și înfrîngeri; al unor încercări crunte, cărora imaginația le-a convertit astel-fel înfeșul, punîndu-le sub stăruirea unei grații melanco-lice. Sint flori, precum hyaci-nul, care s-au născut dintr-o plajă, din rîna prin care se scurgea, murîndă, umani-tatea unui ființe pedepsite. Dar ia-lă, la Renoir, floarea nu-i simbolul unei căderi, ci al unei înălțări peste decrepi-tudine, al unei concentrări secrete de vitalitate. Cu mi-leniile lui înfeșnate de boală, cu penelul legat de încheie-tura antebrațului — înbușind să izbăscă trîdnic pinza, ca să depună pe ea o urmă de culoare — Renoir infirzie toțuși îndelung asupra unui tablou care părea deja încheiat. „L-ai iscalit!” — în-treabă Claude, feciorul său, convins că ghește rețunee acestui ultim efort. „Nu, am adăugat un trandafir” — răs-punde bătrînul. Mi-a rămas în minte acest episod, relatat de Vollard, floarea care nu împodobeste o abdicare ci stă întemător și simplu, ce o parafă tenace, peste vicisli-tudinele unui destin. Dacă s-ar face o antologie a rozei ca motiv poetic, ca motiv de sensibilitate, ar trebui să fi-gureze acolo, negreșit, și acest episod.

Merg pe cărările de la Colettes — sint toțuși tran-dafiri cele mai multe dintre florile care se văd în dreptea și în stînga, diseminate fără o mătăse galben-roz. Straturi cu flori, într-un semi-aban-don, irisi, platani, un palmier, arbori în jur, cu păsări qu-reșe, multe.

Dar, pe nesimțite, grădina trece în dumberăz de măslini, domeniul se arată a fi o pădurice; măslini pe pantă, cu rădăcini care coboară în

nu o colecție de fapte exte-riore, de statistici anoste, — ci prilejul de a înfășișa uni-tatea intimă a unei vaste geo-grafice morale; la cîțiva kilo-metri lîngă livada lui Renoir, la Cagnes-le-haut, acest mu-zeu este, de fapt, un muzeu despre spiritul Mediteranei.

Arhitectul care-l adăpă-tește aparține unui castel auster, domînd, pe un picior pietros, peisajul: săli severe, în care măturile rus-tice, vechi prece de ulei și alte unelle modest patriarhale se așează fericit, fără vreo inconveniență estetică. Așa cum s-ar putea așeza, la noi, piese de lemn aspru, fărî-nesc, în clădirea fără masivă a urilor din culute Ollonais, recent admirabil restaurate. Nu-mi pot, de altminteri, în-ferice această reflecție —, ce neașteptat se înfeșine civi-lizatiile, în funcționalitatea gravă a unor unelle de inter-eres primordial! Te gîndești, pentru o clipă, la satele de unde o pleacă Brâncuși. Ștîlpi în torsadă, de prin secolul al XVII-lea, desprîșiși dintr-o prece de ulei, au ceva din felul venerabil și esențial în care știu să „tate lemulul țărani de la noi.

„Inchiptu-i-lă” ne invită o inscripție din muzeu, fără a se teme că va suna „ne-științific” — inchiptu-i-lă cite generații au venit în jurul tabloului albe de piatră, din-tr-o străveche moară de ulei, să-și aștepte parțea de aur și fluid, licoarea vitală, stoașă din fructul măslinului! Ne închipuim într-adevăr, lesne, lîngă aceste imagini — și lîngă comentariul lor, care se aș-terne într-o cădere de verset claudelien —, de ce arbo-rele acesta generos a pufit fi socotit simbolul păcii și emblema zeitei Athena: darul de dina făcîl cetății iubite, pe care o protejua: a de norul diafan al frun-ziișului său, de un verde-gri, argintiu, cu irizări gri-gașe, a pufit fi luat drept travestiul însuși al zeitei. Iar în contrast cu acest tre-mur aburos, de lumini da-litate, desenul fiecărei frunze, cînd îl vezi de aproape, este precis, azci de o piesă de orfevrerie.

Sint înfeșurii care-ți vin în minte, cînd te găsești în livezile de măslini ale Me-diteranei; cînd ieși în mină boabele încă șticloase, pre-cum acelor de calea, — ne-modobeste o abdicare ci stă întemător și simplu, ce o parafă tenace, peste vicisli-tudinele unui destin. Dacă s-ar face o antologie a rozei ca motiv poetic, ca motiv de sensibilitate, ar trebui să fi-gureze acolo, negreșit, și acest episod.

Merg pe cărările de la Colettes — sint toțuși tran-dafiri cele mai multe dintre florile care se văd în dreptea și în stînga, diseminate fără o mătăse galben-roz. Straturi cu flori, într-un semi-aban-don, irisi, platani, un palmier, arbori în jur, cu păsări qu-reșe, multe.

darul de dina făcîl cetății iubite, pe care o protejua: a de norul diafan al frun-ziișului său, de un verde-gri, argintiu, cu irizări gri-gașe, a pufit fi luat drept travestiul însuși al zeitei. Iar în contrast cu acest tre-mur aburos, de lumini da-litate, desenul fiecărei frunze, cînd îl vezi de aproape, este precis, azci de o piesă de orfevrerie.

Sint înfeșurii care-ți vin în minte, cînd te găsești în livezile de măslini ale Me-diteranei; cînd ieși în mină boabele încă șticloase, pre-cum acelor de calea, — ne-modobeste o abdicare ci stă întemător și simplu, ce o parafă tenace, peste vicisli-tudinele unui destin. Dacă s-ar face o antologie a rozei ca motiv poetic, ca motiv de sensibilitate, ar trebui să fi-gureze acolo, negreșit, și acest episod.

Merg pe cărările de la Colettes — sint toțuși tran-dafiri cele mai multe dintre florile care se văd în dreptea și în stînga, diseminate fără o mătăse galben-roz. Straturi cu flori, într-un semi-aban-don, irisi, platani, un palmier, arbori în jur, cu păsări qu-reșe, multe.

darul de dina făcîl cetății iubite, pe care o protejua: a de norul diafan al frun-ziișului său, de un verde-gri, argintiu, cu irizări gri-gașe, a pufit fi luat drept travestiul însuși al zeitei. Iar în contrast cu acest tre-mur aburos, de lumini da-litate, desenul fiecărei frunze, cînd îl vezi de aproape, este precis, azci de o piesă de orfevrerie.

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE PRESEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT DE CATRE AMBASADORUL CANADEI

Cuvintările rostiite

In cuvintul rostit cu prilejul ceremoniei prezentării scrisorilor de acreditare, ambasadorul canadian a aratat ca a fost inscristin de catre guvernul sau sa transmita prezidentului Consiliului de Stat si poporului roman expresia de bunavointa si prietenie din partea guvernului si poporului canadian.

tuind legaturile ce se fauresc in prezent intre tarile noastre, guvernul roman impartasese pe deplin dorinta guvernului canadian de a mentine si extinde intelegerea si cooperarea prieteneasca intre cele doua tari in toate domeniile de interes comun.

Intrecerea pentru buna gospodarie a oraşelor

Oradea — diploma pentru locul I

ORADEA (correspondentul „Scintilei”). — In sala Teatrului de stat din Oradea a avut loc ieri festiva de inmanării diplomei acordate de Consiliul de Miniştri orasului Oradea pentru locul I pe tară, ocupat in intrecerea pentru infrumusetarea si buna gospodarie a oraşelor desfasurata pe 1967.

dăria si infrumusetarea oraşelor” unui numar de 230 deputati si cetateni. Pentru rezultatele obtinute orasul Oradea a primit un premiu de 750 000 lei, format din utilaje edilitare gospodăreşti necesare actiunilor de infrumusetare ce se vor intreprinde in viitor.

vremea

Ieri in tară: Vremea s-a mentinut umeda si s-a racit in estul tarii. Cerul a fost mai mult acoperit. A nins in Moldova. In sudul tarii ceata a persistat iar pe alocuri a burnita. Vintul a suflat slab pina la potrivit din est. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsa intre minus 6 grade la Cotnari si plus 4 grade la Sfintu Gheorghe Delta. In Bucuresti: Vremea a fost umeda cu cerul acoperit. Vintul a suflat slab pina la potrivit.

Telegrama

Excelenței Sale Domnului NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. Cu ocazia fericită a alegerii dv. în funcția de președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, în numele Consiliului Național de Eliberare, al poporului ghanez și al meu personal, vă adresez călduroase felicitări și sincere salutări.

General-Locotenent JOSEPH ARTHUR ANKRAH Președintele Consiliului Național de Eliberare

Excelenței Sale NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Consiliului de Stat. București — România. Cu ocazia alegerii dv. în funcția de președinte al Consiliului de Stat al României, guvernul și poporul Sirriei Leone și eu personal vă adresăm sincere felicitări și vă dorim deplin succes în noua dv. calitate.

A. T. JUXON-SMITH Președintele Consiliului Reformei Naționale al Sirriei Leone

lari au început

Lucrările sesiunii științifice a Academiei

Vineri dimineața au început lucrările sesiunii științifice a Adunării Generale a Academiei Republicii Socialiste România, cu tema: „Relațiile dintre matematică și științele naturii și ale societății”. Participă acad. Alexandru Birlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, prof. Manea Mănescu, președintele Consiliului Economic, membru corespondent al Academiei, membri ai Prezidiului Academiei și al Biroului Executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice.

lațiilor dintre matematică și științele tehnice — acad. Remus Răduț, vicepreședinte al Academiei; „Matematica și științele sociale” — acad. Athanase Joja, vicepreședinte al Academiei; „Matematica în biologie și medicină” — acad. Ștefan Milcu, vicepreședinte al Academiei.

REFERATE ȘI COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE

La Iași s-au desfășurat vineri lucrările unei sesiuni de comunicări și referate științifice privind munca metodică de educație în rîndul pionierilor și școlarilor.

La Iași s-au desfășurat vineri lucrările unei sesiuni de comunicări și referate științifice privind munca metodică de educație în rîndul pionierilor și școlarilor. La sesiune au participat numeroși pedagogi, sociologi, psihologi, cercetători științifici, comandanți de detașamente pionieresti din localități și din alte centre ale țării. Referatele și comunicările prezentate au prilejuit dezbateri asupra unor probleme majore ale educației pionieresti, printre care: contribuția psihologiei la fundamentarea științifică a educației pionieresti; locul Organizației pionierilor în sistemul factorilor educativi; practica pedagogică la mijloc de pregătire a viitorilor comandanți; rolul studiilor de psihologie și pedagogie în fundamentarea științifică a activității pionierilor și altele.

In zilele de 18 și 19 ianuarie a avut loc la București cea de-a 3-a sesiune de comunicări tehnico-științifice a Institutului de studii și proiectări hidroenergetice.

Cuvintul de deschidere a fost rostit de ing. Fl. Iorgulescu, directorul institutului, care a făcut o amplă analiză a realizărilor și perspectivei în domeniul muncii de cercetare și proiectări hidroenergetice.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat concomitent în cadrul a patru secții: hidrolică, hidrologie, hidro-metrie, construcții hidroenergetice; echipamente electromecanice; studii și cercetări pentru construcții energetice. Au fost prezentate 112 comunicări.

Cronica zilei

MINISTRUL COMERȚULUI EXTERIOR A PLECAT ÎN IRAN

Vineri dimineața a părăsit Capitala plecid în Iran ministrul comerțului exterior, Gheorghe Cioară, conducătorul delegației române la lucrările celei de-a III-a sesiuni a Comisiei mixte ministeriale româno-iraniene, ce se va desfășura la Teheran între 20 și 25 ianuarie.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior, și alți membri ai conducerii ministerului, precum și Soltan Sanandaji, ambasadorul Iranului la București.

În seara aceleiași zile, ministrul român a sosit la Teheran.

INTOARCEREA DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE ROMÂNE DIN ZANZIBAR

Vineri după-amiază s-a reintors în Capitala delegația guvernamentală română, condusă de Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, care a participat la cea de-a IV-a aniversare a revoluției din Zanzibar.

Sub auspiciile Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, vineri, la Casa de cultură a studenților din Cluj, a avut loc deschiderea expoziției „Imagini din Pakistan”. Cele peste 100 de fotografii puse la dispoziție de Ambasadoria Republicii Islamice Pakistan la București înfățișează aspecte din viața economică și social-culturală a Pakistanului.

Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene a dispus reluarea transporturilor de călători și mărfuri pe Dunăre în sectoarele Brăila — Galați — Sulina și Cernavodă — Giurgiu — Calafat — Tr. Severin. Unitățile de resort ale Direcției generale a navigației civile NAVROM lucrează în prezent la repunerea cîi mai grabnică în circulație a traselor încă neutilizabile. Totodată, s-a reluat trecerea cu bacul prin punctul Brăila — Smîrdanul Nou, iar în cursul zilei de 20 ianuarie se va relua și trecerea pe la Giurgiu — Vadul Oii.

DEPUNERI SPORITE LA C.E.C.

În anul 1967 s-a înregistrat în întreaga țară o creștere însemnată a depunerilor și a numărului depunătorilor la C.E.C. Soldul general al depunerilor populației — unul din indicatorii calitativi cei mai importanți, care reflectă dezvoltarea acțiunii de economisire — a fost, la 31 decembrie 1967, cu 26,4 la sută mai mare față de aceeași dată a anului 1966.

Folosind sprijinul acordat de stat pentru construirea de locuințe proprietate personală, un număr mare de oameni ai muncii își păstrează în acest scop economiile bănești la C.E.C. Pînă la 1 ianuarie 1968 s-au efectuat operațiunile necesare constituirii avansului legal la un număr de aproape 35 000 de cereri pentru construirea de locuințe proprietate personală. Depunerile respective se ridică la 1 miliard și 16 milioane lei.

În ceea ce privește pe depunătorii pe librete de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme, acestea, pe lângă dobînzile acordate, au cîștigat la tragerile la sorți trimestriale, în anul care a trecut, 864 de autoturisme de diferite mărimi.

permite sporirea importurilor de bunuri de investiții și accelerarea dezvoltării economice. Dar veniturile țării în curs de dezvoltare au sporit în ultimii 10 ani cu numai 70 la sută și aceasta datorită mai mult creșterii cantitative a volumului mărfurilor vindute care a compensat scăderea prețurilor. Președintele Băncii internaționale pentru reconstrucție și dezvoltare, Woods, arată că dacă s-ar putea opri măcar declinul veniturilor din export ale acestor țări, ele și-ar spori cu unu la sută pe an ponderea în ca-

„Rețeaua de apă” a Eudjion-ului

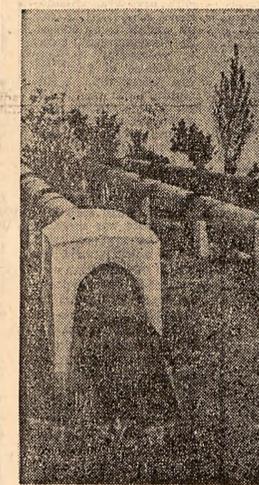
de RI CIAN SUN publicist din R.P.D. Coreeană

O particularitate a climatului din Coreea constă în aceea că primăvara e secoltoasă, iar vara ploioasă. Înainte de eliberare, amenajarea avelor și pădurilor a fost pe de-a întregul neglijată de ocupanții japonezi și de proprietarii funciari. Unul din rezultatele acestor stări de lucruri a fost că țărănul, cînd își vedea pămîntul cîntat de seceta de primăvară nu se putea adresa decît cerului. Aceasta a fost pe vremuri. În momentul de față, peste tot în satele din R.P.D. Coreeană nu sînt văzute rețele ale canalelor de irigație. Atît timpitile cît și apele sînt schimbate aspectul. Transformările sînt ardătoare îndeosebi în bazinul rîului Siuhion, regiune înglobînd sistemul de irigație „Eudjion”.

Urcăm pe înălțimea barajului Siuhion, în spațiile cărui a luat ființă un lac artificial — „Jinma” întregii rețele de irigație amintite. Scurgerea liniștită a avelor se transformă sub euziune într-un torent ce se prăvăle în canalele betonate. Aici Siuhion sînt schimbă abia. Apele sale străbat o mie de ri (400 km), udată o parte din împrejurimii. Pe lângă irigații, acest rezervor de apă mai contribuie la dezvoltarea pisciculturii, la producția de energie electrică și la amenajarea unor locuri de agrement.

Părăsim lacul și urcăm unul din cursurile apei canalizate. Ea traversează munții, încurcîndu-se cu câi ferate și șosele. În centrul orașului Sariwon apa formează un canal, apoi udă cîmpia Bongsan, unde se află ferma cooperativă din Miok. De pe vîrfurile colinelor privim lanurile străbătute de o rețea de canale adormite arderetere. Ici, colo se văd euziune și stații de pompare. Aflăm de la ghid că lucrările au început la acest sistem hidrotehnic în 1957. Proiectul fusese însă conceput mult înainte. Creșterea productivității de orez — principala cultură cerealică — în R.P.D. Coreeană — nu putea fi concepută fără crearea unei vaste rețele de irigație. Prima schiță a irigației a fost realizată în anul 1949. Dar războiul din 1950—1953 a împiedicat începerea lucrărilor. După război cînd țara s-a redresat, problema a fost readusă la ordinea zilei. Statul a investit fonduri mari în lucrări care au fost duse la bun sfîrșit cu ajutorul mașinilor livrate de industrie și cu concursul masiv al populației. Îndesobi, după Planul din septembrie 1959 a C.C. al Partidului Muncii din Coreea, care a hotărît extinderea orezării irigației, pe tot întinsul țării au început ample lucrări de amenajare a unor rezervoare, diguri, canale, stații de pompare. Sistemul de irigație a Eudjion a fost terminat în numai 3 ani.

Ogoarele fermei cooperative din Miok sînt străbătute azi de primii 8 kilometri de canal. Rezultatele n-au întârziat să se arate.

Prin aceste conducte apa urcă spre ogoare

Productia cerealiilor s-a dublat față de 1958, anul care a precedat apariția apei pe plantațiile fermei.

Trecem pe cîmpurile Taisang din Cilbon, pentru a ajunge la stația de pompare din Cim Cijou. Aici apa este urcîată la o înălțime de 10 metri de unda se prăvăle apoi în canalele care brăzdează suprafețele de teren. Un număr mic de țărani au construit cuiva dintr-o câldire de o curățenie impecabilă. Iată un sir de mașini pentru ridicarea apei. Ele poartă marca uzinei constructorilor de mașini din Rakweun. Fără ajutorul unei industrii puternice capabilă să producă mașini de asemenea calitate, nu s-ar fi putut realiza așa multe necesare pomparei apei și instalării de euziune și stații de pompare. Este posibilă înființarea unor lucrări est de vase de transformare a naturii.

O înălțăță, mecanică la stația de pompare, ne atrage atenția că apa ce a fost ridicată parcurge 12 kilometri înainte de a ajunge la stația Eudjion. Aici apa este din nou ridicată cu 15 metri pentru a putea fi folosită la irigația cîmpiei Kindeun. Acesta este punctul terminus al canalului de 400 kilometri.

Urcăm pe o colină situată în mijlocul cîmpiei. Pe poarturile a acestei coline sterge pînă nu de mult, și-a făcut apariția apărării în țara. La noile ei a fost organizată o fermă cooperativă. Inginerul aeronom șef, Kim Kwan Bin, ne relatează că înainte de eliberare în acest tîm nu se cultiva aproape deloc orezul. Dar o dată cu amenajarea sistemului de irigație, și-au făcut apariția 4 000 de hectare de orezării. A crescut randamentul la hectar al tuturor celorlalte culturi.

Pe întregul parcursul călătoriei noastre, pretutindeni unde se întind canalele de irigație din Eudjion, a înflorit o viață nouă. Acestor călătorie ne-a dus cu oîndul la aitea alte sisteme de irigații construite de oamenii muncii sub conducerea Partidului Muncii din Coreea: sistemul din Pveungnam cu canalele sale totalizînd 1 200 kilometri — în jumetele din Kyungu cu canalele lor de 800 kilometri și multe altele. Toate aceste artere de apă asigură an de an recolte tot mai mari, în ciuda condițiilor naturale adesea nefavorabile.

SPORT

Fotbaliștii români în Brazilia

In continuarea turneului pe care-l întreprinde în Brazilia, selecționata română de fotbal a jucat la Curitiba cu formația Atletico Paranaense. Partida, viu disputată și de bun nivel tehnic, s-a terminat la egalitate 1—1. Fotbaliștii români au condus cu 1—0 pînă în minutul 84, prin golul marcat de Ion Ionescu, în primele minute de joc. Brazilienii au egalat cu 6 minute înainte de sfîrșit prin Dorval. Mecul a fost urmărit de numeroși spectatori. După cum transmite agenția Reuter, echipa Atletico a fost întărită în acest meci cu 5 celebri jucători ai fotbalului brazilian: Djalma Santos, Bellini, Dorval, Zito și Pepe.

„Cupa orașului București” la hochei

„Cupa orașului București” la hochei pe gheață a comutat ieri la patinoarul „23 August” din Capitală. În deschidere, formația cehoslovacă C.H.Z. Litvinov a întrecut cu scorul de 10—3 (1—1, 4—0, 5—2) selecționata de tineret a orașului București. In

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

• După 4 runde, în turneul feminin de șah de la Beverwijk conduce Alexandra Nicolau (România) cu 3 puncte, urmată de Malypetrova (Cehoslovacia) 2,5 puncte, Kozlovskaja (U.R.S.S.), Vreeken (Olanda) cîte 2 puncte și o partidă întrecută cîtecare. În runda a 4-a, Nicolau a remizat cu olandeza Timmer.

• La 27 ianuarie, la Treviso selecționata de box (tineret) a Franței va înfrîni echipa de tineret a Italiei în cadrul „Cupei Europei”. Aceasta

este o doua întîlnire pe care o susține echipa franceză în cadrul competiției. În primul meci, disputat la București, echipa de tineret a României a învins cu 8—2 echipa Franței.

• Cu prilejul criteriului inter-cluburilor disputat la Paris recordmanul european de inot Mosconi a cîștigat proba de 100 m liber în 54”9/10. Proba de 100 m spate a revenit lui Bailou în 1’03”1/10, urmat de Mosconi în 1’04”2/10.

• Concursul internațional feminin de schi de la Badgastein a continuat cu desfășurarea primei manșe a probei de slalom special care a fost cîștigată de Florence Steurer (Franța) în 43”49/100. În clasamentul „Cupei Mondiale” pe primul loc se află, la egalitate cu cîte 63 puncte, Marielle Gotschel (Franța) și Getrud Gabl (Austria).

• Cea de-a 13-a partidă a meciului pentru titlul mondial de șah (dame) care se desfășoară la Tbilisi între Kuperman și Andreiko, s-a încheiat remiză. În prezent scorul este favorabil lui Kuperman cu 7—6 puncte.

• La Belgrad s-a disputat primul meci dintre Steaua Rosie Belgrad și Dinamo Moscova, contînd pentru „Cupa campionilor europeni” la volei feminin. Voleibalistele sovietice au obținut victoria cu 3—1 (15—9, 12—15, 15—6, 15—2).

• Aseară, din opt orașe europene (Atena, Monte Carlo, Lisabona, Frankfurt pe Main, Reims, Dover, Varșovia și Oslo) s-a dat startul în cea de-a 37-a ediție a tradiționalului rally automobilistic „Monte Carlo”. Competiție de mare popularitate, „Raliul Monte Carlo” reunește în acest an peste 200 de echipe pe 20 de țări.

(Urmare din pag. 1)

lor” a „lăsat” mereu puterea de cumpărare a materiilor prime față de produsele prelucrate, numai în ultimii cîțiva ani cu aproape 10 la sută. În acest sens este semnificativ faptul că, dacă în anul 1954 cu 14 saci de cafea se putea cumpăra un autoturism „Jeep”, acum trebuie 39 de saci.

Nivelul foarte coborît de dezvoltare economică a unui mare număr de țări din Asia, Africa și America Latină — nivel moștenit din timpul dominației coloniale, care a durat veacuri de-a rîndul — este ilustrat și de următorul exemplu: venitul individual al țărilor „lumii a treia” este în medie de 17 ori mai mic decît al statelor capitaliste industrializate. Studiile de specialitate arată că pentru a-și spori cu unu la sută venitul lor (care este de circa 110 miliarde dolari) țările în curs de dezvoltare au nevoie de investiții anuale de 5 miliarde de dolari. Dacă luăm în considerație o creștere de 2 la sută la populație, trebuie investite 10 miliarde de dolari pe un număr pentru a împiedica scăderea actualului nivel foarte coborît de dezvoltare.

Față de această situație, țările în curs de dezvoltare întreprind eforturi proprii de industrializare, de diversificare a schimburilor, de creștere a veniturilor din export, prin sporirea ponderii produselor prelucrate și stabilizarea prețurilor la mărfurile desfășurate în exterior. Eforturile proprii apar însă ca insuficiente, fapt ce a determinat „lumea a treia” să recurgă la sprijinul întregii comunități, astfel ca pe calea unui efort internațional (raportat la potențialul economic al fiecărei țări industrializate) să fie ameliorate substanțial condițiile de participare a statelor în curs de dezvoltare la comerțul mondial. Avantajele pe care le-ar putea obține țările în curs de dezvoltare de pe urma propunerilor și recomandărilor constructive adoptate în cadrul diferitelor forumuri internaționale trebuie privite prin prisma cîtorva criterii esențiale. Unul este acela al creșterii și stabilizării veniturilor din export, ceea ce ar

COMERȚUL PENTRU DEZVOLTARE

dru comerțului mondial și ar cîștiga anual circa un miliard de dolari în plus față de realizările lor actuale. În vederea stabilizării veniturilor „lumii a treia” a fost propus o serie de măsuri vizînd asigurarea unui acces mai liber pe piețele țărilor industrializate, încheierea de acorduri internaționale pe produse, obținerea de preferințe generale nediscriminatorii etc.

de țările, indiferent de gradul lor de dezvoltare sau de orînduirea lor social-politică. Dacă reamintim că numai reducerea tarifelor vamale cu circa 30 la sută la produsele industriale încheiată în cadrul rîndei Kennedy, între țările membre G.A.T.T. (Acordul general pentru tarife și comerț) înseamnă avantaje de mai multe miliarde de dolari pentru statele participante, ne dăm și mai bine seama de importanța eliminării numerelor obstacole ce mai există astăzi în calea comerțului internațional.

Un criteriu deosebit de important pentru sporirea avantajelor participării țărilor în curs de dezvoltare la comerțul și la circuitul economic mondial este acela al creșterii capacității de investiții a acestor țări, a largirii accesului lor la tehnica nouă, a mării posibilităților de a obține surse noi de venituri (din turism, transporturi maritime, activități de cooperare economică și tehnico-științifice).

Dacă ținem seama că, în condițiile progresului tehnic din trecut, dezvoltarea economică se măsura în secole la prima Conferință a O.N.U. pentru comerț și dezvoltare, din 1964, s-a vorbit numai de decenii, este foarte probabil ca în curînd să fie apreciată doar în ani. În aceste condiții, sporul de doi dolari pe an, la un venit mediu pe locuitor de 200

dolari, pentru majoritatea țărilor în curs de dezvoltare (față de 60 dolari pe an la o medie de 2 000 dolari pe locuitor pentru țările capitaliste industrializate) vorbește despre insuficiența mijloacelor proprii de a spori accesul „lumii a treia” la tehnica nouă și de imposibilitatea de a realiza economia de timp pe plan istoric.

Numerose propuneri și recomandări menite să sporească sursele de finanțare internațională, să ușureze condițiile de împrumut și de burmbarare a creditelor, vin în întîlnirea acestor cerințe. Trebuie însă subliniat caracterul constructiv al acelor propuneri care îmbină contribuția efortului propriu al țărilor în curs de dezvoltare cu sprijinul internațional, pentru a spori contribuția comerțului exterior la progresul lor economic.

Recomandarea inițiată de către România și adoptată la Conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare din 1964, privind livrarea de instalații pe credit cu plata în produsele instalațiilor respective sau în alte mărfuri, constituie un asemenea exemplu de cooperare multilaterală (financiară, industrială, comercială și valutară), care a dat rezultate deosebite în cadrul comerțului pentru dezvoltare, așa cum o mărturisesc însăși Carta de la Alger, document de bază al actualelor revendicări ale „lumii a treia”.

Propunerile țării noastre în legătură cu folosirea unor noi forme de cooperare tehnico-economică și științifică și crearea de cadre naționale vor constitui, alături de propunerile altor țări, tema unor dezbateri constructive ale apropiatei conferințe pentru comerț și dezvoltare de la New Delhi. Practica a dovedit că dezvoltarea economică fără o atmosferă de pace și înțelegere internațională este aproape imposibilă, iar pacea, la rîndul ei, fără condiții de dezvoltare economică, echitabile pentru toate țările lumii, e foarte fragilă. Amîndouă trebuie sprijinite prin dezvoltarea echitabilă a schimburilor comerciale internaționale.

In plin sezon de schi

viața internațională

După mesajul despre „Starea Uniunii”

Mesajul despre „Starea Uniunii” prezentat în fața Congresului de la New York a suscitat numeroase comentarii ale agențiilor de presă, ziarelor occidentale, ca și ale unor personalități politice din S.U.A.

Indoesebi, două probleme din mesaj au reținut atenția: partea consacrată războiului din Vietnam și măsurile monetare. În ceea ce privește conflictul vietnamez, ziarul „New York Times” subliniază responsabilitatea actualii administrații în fața

Associated Press se arată că guvernatorul statului Michigan, George Romney, a criticat mesajul prezidențial cu privire la „Starea Uniunii”, în care, după părerea sa, se regăsește „aceleși vechi mod de tratare a problemelor externe din ultimii trei ani”. În domeniul politicii vietnameze, el nu a oferit nimic nou, a spus Romney. Referindu-se la poziția expusă în mesaj față de războiul din Vietnam, se arată că guvernatorul Hatfield l-a acuzat pe Johnson „că repetă a-

oricărui element nou a

uimit și, fără îndoială, a

decepcionat”. Ziarele arată că mesajul prezidențial a demonstrat intențiile actualei administrații de a persevera pe calea primejdioasă a ciutării unei soluții militare în Vietnam. „Johnson nu a lăsat poporului american nici o iluzie asupra sfârșitului apropiat al războiului”, scrie cotidianul francez „L'Express”. Ziarul „La Nation” menționează că „la cererile exprimate de un popor martirizat, dar mindru, prezidentei Johnson pretinde noi „garanții”.

Agencia Reuter scoate în evidență că una din concluziile ce se desprind din „Mesajul despre Starea Uniunii” este costul mai ridicat pe care poporul american va trebui să-l plătească în viitor pentru război. „Războiul din Vietnam va continua să-i coste pe contribuabilii americani peste 70 de milioane dolari pe zi în 1968”. Agenția citează apreciaza că bugetul militar al Statelor Unite pe anul fiscal 1968 va fi cu 3 miliarde de dolari mai mare decât în acest an.

Referitor la problemele monetare ale S.U.A., ziarul subliniază că hotărârea anunțată de prezidenție în mesaj, de a suprime acoperirea în aur a dolarului, nu este decât un expedient care nu va rezolva „boala dolarului”. „L'Humanité”, în rândul său arată că „decizia prezidențială nu face decât să amâne cu câteva luni boala dolarului”. Iar în ceea ce privește concluziile pe plan internațional, ziarul „Paris Jours” subliniază că „afirmația după care Statele Unite vor menține cu orice preț paritatea de 35 dolari unca de aur și vor suprime acoperirea în aur a dolarului, va avea urmări internaționale extrem de importante. Această hotărâre, continuă ziarul, arată intenția S.U.A. de a-și mobiliza mai mult decât oricând partenerii din lume în serviciul unei politici ale cărei decizii sunt luate la Washington și în care apărarea dolarului joacă un rol prioritar”. În general, observatorii de presă subliniază sentimentul de dezamăgire pe care l-a produs declararea prezidențială Johnson cuprinsă în mesaj, atât în interiorul Statelor Unite, cât și în străinătate. Astfel, „La Nation” arată că, „mesajul nu a făcut altceva decât să adăncească actuala stare de neliniște”.

Șerban BERINDEI

SOSIREA LA BUDAPESTA A TOVARĂȘULUI PAUL NICULESCU-MIZIL

BUDAPESTA 19 — Corespondentul Agerpres, A. Pintea, transmite: Vineri dimineața a sosit la Budapesta tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care la invitația C.C. al P.M.S.U. face o vizită de prietenie în Republica Populară Ungară.

La sosire, în gara Nyugati, a fost întâmpinat de tovarășul Komocsin Zoltan, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.S.U., de activiști ai C.C. al P.M.S.U.

Au fost de față Dumitru Turcus, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapesta, și membri ai ambasadei.

„Este dreptul nostru să cerem încetarea necondiționată a bombardamentelor”

DECLARAȚIA CONSULULUI GENERAL AL R. D. VIETNAM LA RANGOON

RANGOON 19 (Agerpres). — Consulul general al R. D. Vietnam în capitala Birmaniei, generalul Le Tung Song, a participat la o conferință de presă în cadrul căreia a abordat problema posibilității încetării unor bombardamente în inalta inepierii convorbirilor. Totodată, consulul general al R. D. Vietnam a spus că „este necesar ca Statele Unite să dea asigurări că vor retrage trupele lor din Vietnamul de sud, dacă doresc ca convorbirile ameri-

cano-nord-vietnameze să fie rodnice”. Condițiile expuse în declarația de la San Antonio a prezidențialului Johnson demonstrează — a subliniat el — că Statele Unite nu au intenții de pace.

Întrebat dacă guvernul R. D. Vietnam ar accepta medierea unei terțe țări pentru a se ajunge la o reglementare, Le Tung Song a răspuns: „Orice inițiativă, pentru a fi realistă și bine primită, va trebui să fie întreprinsă pe baza drepturilor Vietnamului de nord la independența națională, suveranitatea și integritatea teritorială. Acest demers va trebui, de asemenea, să facă o distincție între agresori și victimele agresivității. În acest caz, medierea va fi primită favorabil”.

Comitetul tripartit pentru Yemen în impas

Comitetul tripartit (Sudan, Maroc, Irak) pentru soluționarea problemei yemenite va solicita consensul prezidențialului R.A.U., Nasser, și al regelui Feisal al Arabiei Saudite. Într-un comunicat publicat la Beirut, Comitetul anunță că a constat imposibilitatea de a aplica divergențele între fracțiunile yemenite.

SEUL. Reprimarea unei recente manifestații împotriva poliției antipopolare a guvernului sud-coreean. Poliștii năpustiți asupra demonstranților: un aspect aproape cotidian în orașele sud-coreene.

În Comitetul celor 18

Reprezentanții U. R. S. S. și S. U. A. despre proiectul de tratat de ne-proliferație a armelor nucleare

GENEVA 19 (Agerpres). — Prezentând textul revizuit al proiectului de tratat de ne-proliferație a armelor nucleare, reprezentantul Uniunii Sovietice, Alexei Roscin, a relevat faptul că a fost introdus în proiect articolul cu privire la control. El a arătat că în cursul elaborării proiectului „au apărut dificultăți considerabile în legătură cu problema controlului. De aceea, a spus vorbitorul, introducerea proiectului de articol asupra controlului reprezintă un pas final”. Menționând „propunerile importante de amendare a proiectului de tratat prezentate în comitet în cursul deliberărilor sale”, delegatul Uniunii Sovietice a afirmat că noul proiect ar fi în vedere unele dintre acestea.

Delegatul Statelor Unite, Adrian Fisher, care a prezentat un text identic al proiectului de tratat, a spus: „Delegația mea a apreciat numeroasele comentarii chibzute făcute de membrii comitetului, care au participat cu toții la discuția care s-a desfășurat din august anul trecut până acum”. El a relevat că proiectul revizuit al tratatului „este recomandat discuției și negocierii în cadrul Comitetului celor 18 state pentru dezarmare și examinării tuturor guvernelor”. El a precizat că noul proiect nu se ocupă de problema garanțiilor de securitate, ea rămânând încă în studiu.

Încheierea ședinței de Joi a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, a luat cuvântul și delegatul italian Roberto Caracciolo, care și-a exprimat părerea că noul proiect de tratat reprezintă o bază de discuție. El oferă celorlalte delegații posibilitatea de a face o analiză și o apreciere globală asupra textului.

CUVÎNTAREA LUI TODOR JIVKOV despre dezvoltarea agriculturii bulgare

SOFIA 19. — Corespondentul Agerpres, Gheorghe Ieva, transmite: Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, prezidinte Comitetului de Miniștri al R. P. Bulgaria, Gheorghj Traikov, prezidinte Prezidiului Adunării Populare, și alți conducători de partid și de stat au vizitat orașul Tolbuhin, cu prilejul înnămirii ordinului „Gh. Dimitrov” județului cu același nume, pentru obținerea unor bogate recolte de cereale în anul trecut.

După solemnitatea înnămirii ordinului, a luat cuvântul T. Jivkov, care a dat o înaltă apreciere rezultatelor obținute de către organizația de partid locală. El și-a exprimat speranța că recolta bo-

gată din 1967 va fi urmată de altele și mai mari, că acest colt al Bulgariei poate și trebuie să devină un model al agriculturii socialiste. Vorbitorul a arătat că Bulgaria a pășit într-o nouă etapă ca urmare a sarcinilor trasate de cel de-al IX-lea Congres al partidului, privind o mai mare eficiență a producției sociale, intensificarea acesteia, aplicarea pe scară largă a progresului tehnic și creșterea productivității muncii sociale.

T. Jivkov a subliniat că este necesară o mai bună organizare a muncii în agricultură, care să corespundă dezvoltării ei actuale și să asigure condiții de folosire cât mai deplină a bazei tehnico-materiale.

Plenara C. C. al P. C. Francez RAPORTUL PREZENTAT DE RAYMOND GUYOT

PARIS 19. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În cadrul recentei plenare a C.C. al P.C. Francez, Raymond Guyot, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez, a prezentat un raport asupra pregătirii conferinței internaționale a partidelor comuniste și muncitorești. În prima parte a raportului său, el reamintește declarația partidelor comuniste și muncitorești privind convocarea reuniunii consultative internaționale de la Budapesta din februarie 1968. În continuare, Raymond Guyot a expus punctul de vedere al Partidului Comunist Francez cu privire la caracterul conferinței. Aceasta „nu trebuie să fie considerată a spus raportorul, ca o desăvârșire, ci doar ca o etapă — o etapă foarte importantă — în eforturile noastre pentru a consolida uniunea forțelor antiimperialiste și, în primul rând, pentru a strânge legăturile între partidele comuniste și muncitorești”. El ar trebui să se limiteze la chestiunea esențială a momentului și anume: sarcinile actuale ale luptei contra imperialismului. Nu ne pare convenabil, într-adevăr, să se prevadă stabilirea unei ordini de zi generale și universale, cum a fost cazul în 1958.

Trebuie să fie evident că conferința nu-și va propune în nici un mod să excludă sau să condamne vreun partid comunist, ci să creeze cele mai bune condiții de coordonare a eforturilor tuturor partidelor în lupta contra imperialismului și indeosebi a celui imperialist american. În acestă privință nu se pare necesar, a spus R. Guyot, scopul raportului, care noi o supunem Comitetului Central: Dacă Uniunea Comunistilor din Iugoslavia nu a participat la conferința celor 81 de partide, noi considerăm că reuniunea consultativă ar trebui să o invite la conferința internațională și la pregătirea ei.

Referindu-se la faptul că se avansează ideea de a se convoca o conferință mai largă, o conferință a diverselor forțe antiimperialiste și nu numai a partidelor comuniste și muncitorești, raportorul a subliniat rolul de avangardă al partidelor comuniste. El a spus că P.C.F. este pentru o conferință internațională a partidelor comuniste și muncitorești. Dar nu s-ar putea oare — se întreabă în raport — ca partidele care nu sînt partide comuniste, ci partide sau mișcări naționale democratice ce joacă un rol anumit în lupta antiimperialistă și își propun drept scop socialismul să fie prezente, de exemplu, ca observatori la o asemenea conferință?

Partidul Comunist Francez, a arătat R. Guyot, consideră că pregătirea și desfășurarea conferinței trebuie să îmbrace, în toate etapele, un caracter larg colectiv.

„Toate partidele comuniste, într-adevăr, sînt independente și egale în drepturi”, a spus raportorul. Nu există și nu va putea exista o partid sau multe „centre”, care să conducă activitatea partidelor comuniste. Nu există și nici nu vor putea exista, de asemenea, nici partide „dominante” și partide „subordonate”. Nici un partid, prin urmare, nu poate să pretindă să impună punctul său de vedere altora. Dimpotrivă, în examinarea colectivă a marilor probleme ale ceasului de față și prin definirea comună a sarcinilor majore ale mișcării, într-un spirit frățesc și în deplină democrație, se poate îmbogăți doctrina noastră de acțiune, atât de ce noi credem că ordinea de zi a conferinței, metodele ei de lucru, forma ce se va da concluziilor ei, cât și toate celelalte chestiuni puse de pregătirea și desfășurarea conferinței ar trebui să fie fixate de către ansamblul partidelor care vor fi adoptat principiul unei asemenea conferințe”.

Comentarii ale presei internaționale și ale unor personalități politice americane

poporul american și a opiniei publice mondiale, arătând că numai de Casa Albă depinde dacă pacea va fi restabilită în Vietnam sau nu.

Prezidențul Johnson și Congresul îl revin să hotărască dacă ceea ce a început ca un mic război urt se va termina în mod onorabil sau dacă el va fi extins și intensificat până la un risc incalculabil. Prezidențele și Congresul, conchide ziarul, nu pot scăpa de judecata istoriei”. Un fapt remarcabil de agențiile de presă este că mesajul nu aduce nimic nou față de pozițiile anterioare ale Statelor Unite în problema vietnameză.

Într-o primă relatare transmisă de agenția

Convorbiri Brown-Brandt

Vineri a sosit la Bonn pentru o zi, ministrul de externe britanic, George Brown. El a avut întrevederi cu colegul său vest-german, Willy Brandt.

În comunicatul comun dat publicității se arată că cei doi miniștri de externe au căzut de acord ca problema candidaturii britanice la Piața comună să rămână pe ordinea de zi a Consiliului Ministerial al C.E.E. Se indică totodată că Brandt a declarat interlocutorului său britanic că guvernul R.F.G. va încerca să epuizeze, în convorbiri bilaterale, toate posibilitățile pentru a obține acordul „celor șase” în vederea lărgirii Pieței comune. Observatorii politici apreciază că Brown nu și-a ascuns scepticismul în legătură cu șansele de reușită ale acestei acțiuni.

Cei doi miniștri de externe au examinat și problema compensațiilor pentru cheltuielile Angliei destinate întreținerii trupelor britanice de pe Rin.

agențiile de presă transmit:

ACTIUNEA GUVERNULUI LABURIST APROBATĂ ÎN CAMERA COMUNELOR NOI ATENTATE ÎN GUATEMALA

ROMA 19. — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite: Pe aeroportul Ciampino din Roma au sosit, vineri, primele transporturi de medicamente, alimente și îmbrăcăminte oferite de Crucea Roșie din România populației sinistrate din Sicilia. Acestea au fost predate autorităților italiene de către ambasadorul României în Italia, Cornel Burtică. Vicepreședintele României, Timpan, a mulțumit în numele guvernului italian pentru ajutorul primit, care a fost imediat trimis spre regiunile sinistrate.

Guvernul laburist a obținut în Camera Comunelor, în cursul serii de Joi, votul de încredere asupra politicii sale economice și de apărare. În favoarea motiunii guvernamentale s-au pronunțat 304 deputați, iar 9 au votat împotriva. S-au abținut de la vot 25 de deputați laburisti, în general din aripa de stînga, care protestează nu împotriva anutării cheltuielilor militare, ci a celor în domeniul social. S-a abținut de la vot și opoziția conservatoare care, deși condamnă evacuarea anticipată a bazelor britanice din Extremul Orient și Golful Persic, aprobă măsurile de economie ale guvernului în domeniul social.

Trupele americano-salgoneze, sprijinite de aviație, au atacat vineri postul cambodgian de la Peam Montea, din provincia Preyng. Acesta este unul din cele mai puternice atacuri întreprinse de aceste trupe în regiunile de frontieră, a transmis agenția A.F.P., adăugînd că acest fapt poate provoca o nouă înrăutățire a relațiilor dintre Cambodgia și S.U.A.

PREZENȚE ROMÂNEȘTI

INGINERI ROMÂNI ÎN SAHARA

La Alger a sosit — pe baza unui contract româno-algerian — un grup de ingineri români. În cadrul Societății naționale algeriene de cercetare și comercializare a hidrocarburilor — „Sonatrach”, ei vor efectua lucrări de prospecțiuni și valorificare a unor rezerve petrolifere.

În cadrul cooperării tehnice româno-algeriene, un alt grup de ingineri și tehnicieni români execută în momentul de față, la „El Harrach”, în apropiere de capitală, operațiunile pregătitoare montării primei

Expoziție de artă populară românească la Roma

ROMA 19. — Corespondentul Agerpres, Giorgio Pastore, transmite: Joi seara, sub egida Ministerului de Externe italian, s-a inaugurat la Roma o expoziție de artă populară românească, pusă la dispoziție de Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

La deschidere au participat Giuseppe Lupis, subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe italian, diplomați, numeroși critici și oameni de artă, ziariști. A fost de față ambasadorul României în Italia, Cornel Burtică.

Aducînd salutul primarului Romei, Rinaldo Santini, a sesorilor pentru belle arte, Franco Rebecchini, a arătat că, viziind această expoziție, publicul din Roma va avea posibilitatea să se apropie din punct de vedere spiritual și mai mult de poporul român. Cu nașterea reciprocă și simpatia se află la baza schimburi-

REGELE CONSTANTIN: „Mă voi întoarce cînd va fi publicată o constituție”

LONDRA 19 (Agerpres). — Într-un interviu radio-televizat acordat corespondentului din Roma al B.B.C.-ului, regele Constantin a declarat că el continuă să fie șeful statului grec și că intenționează să se întoarcă în țară. „Mă voi întoarce, a spus el, deîndată ce va fi publicată o constituție și va fi fixată data plebisicului”. Totodată, el și-a manifestat îndoiala asupra organizării unui plebisic asupra constituției, cită vreme că nu este asigurată discutarea liberă a acesteia în prealabil. Referindu-se la încercarea sa nereușită de a răsturna actualul guvern grec, regele Constantin a declarat că a părăsit țara pentru a evita vărsările de sînge și că tot din același motiv nu s-a opus loviturii de stat din 21 aprilie. La întrebarea: „Ce schimbări ar fi avut loc în Grecia dacă „contra-lovitura” sa împotriva guvernului ar fi reușit?”, Constantin a răspuns că ar fi procedat la o remaniere a guvernului, păstrînd majoritatea ministrilor, în frunte cu Constantin Kollias, după care ar fi constituit un guvern din elemente tinere „pentru a dirija țara spre alegeți”.

Guvernul grec a retras cetățenia la 61 de persoane, a anunțat vineri Buletinul Oficial la Atena. Decizia, semnată de ministrul de interne, nu indică motivele retragerii cetățeniei acestor persoane, dintre care majoritatea au părăsit deja țara. A fost arestat din nou vineri Christos Lambrakis, proprietar al ziarului „To Vima” și „Ta Nea”, eliberat recent din închisoare în cadrul măsurilor de amnistie.